

[Finansministeren.]

venstre, radikale og socialdemokrater. Hvis det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard var blevet medlem af en sådan regering, er det uundgåeligt, at han på det militære område ville have set regeringen træffe afgørelser, som ikke faldt sammen med hans synspunkter. Jeg går ud fra, at hans sympati for en sådan regeringsdannelse indebærer, at han er indforstået med denne tingenes tilstand. Det er jo ganske det samme, der her foreligger, og derfor synes jeg, det er vigtigt at få det understreget. Jeg håber, at såvel det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard som jeg ville kunne klare de situationer, vi kom i i sådanne regeringer, med vore principper i behold.

Må jeg endelig tilføje, som det jo også er nævnt dels af den højtærede statsminister nu og dels tidligere af det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre), at smørrationeringen naturligvis er en detail i helheden. Den vil, som jeg allerede sagde den 25. oktober, være en betydelig mindre detail den dag, regeringens nye program om pengeopsugning er gennemført, fordi købekraftens begrænsning da vil betyde, at man i højere grad end hidtil er nødt til at indskrænke sit forbrug af en vare, når man udvider sit forbrug af en anden.

Men det er naturligvis en regerings politik som helhed, det kommer an på, det må være den, der er afgørende for, om man med god samvittighed kan sidde i en regering, og ingen, der har hørt de taler, jeg har holdt fra denne talerstol eller andetsteds, kan være i tvivl om, at det program, som jeg på regeringens vegne var med til at fremsætte i tirsdags, kommer mine synspunkter om en helhedspolitik nærmere end noget andet regeringsskridt, der er foretaget her i landet i de sidste tre år. Jeg har med stor forventning set frem til den dag, der kunne føres en politik, der var mere i overensstemmelse med mine synspunkter om, hvad landet bittert trængte til på det økonomiske område. Det har været mig en stor glæde i den nuværende regering at kunne medvirke hertil.

Jeg skal ikke gå meget ind på de enkeltheder, det ærede medlem hr. H. C. Hansen fremdrog. Blot skal jeg sige, at det ikke er tanken med lovforslaget om et forsvarslån at foregribe den enighed, der var om, at her skulle findes en anden finansieringsform. Lovforslaget er jo således formet, at der kan forhandles nærmere om, hvordan man i enkeltheder skal gribe sagen an.

Det ærede medlem hr. H. C. Hansen stillede mig senere i sin tale et spørgsmål

om, hvorvidt det skøn om et valutaunderskud på måske ca. 800 mill. kr. i 1951, som jeg nævnte, var bygget på den forudsætning, at man bevarede den overførsel til bunden liste, som har fundet sted. Derom vil jeg gerne sige, at dette skøn har regeringen modtaget fra direktoratet for vareforsyning umiddelbart efter sidste månedsskifte. Jeg må opfatte situationen sådan, at direktoratet for vareforsyning har opstillet sit skøn under de forudsætninger, som var gældende på det tidspunkt, da skønnet blev opstillet, d. v. s. under forudsætning af det nuværende omfang af importreguleringen, under forudsætning af den daværende tilstand med hensyn til smørrationeringen, under forudsætning af de beslutninger, der tidligere er vedtaget i det høje ting om militære anskaffelser o. s. v., og naturligvis uden hensyntagen til begivenheder, der siden er indtruffet eller senere måtte indtræffe. Derfor er der selvfølgelig heller ikke taget hensyn til den fortsatte liberalisering, som vi — som jeg sagde i tirsdags — før eller senere må have genoptaget. Der er heller ikke taget hensyn til den forandring i rationeringen, som foregik forleden; der er ikke taget hensyn til — hvad jeg senere har fået oplyst —, at de militære eengangsanskaffelser antagelig vil strække sig over en noget længere tid, end man oprindeligt havde regnet med, og der er navnlig ikke taget hensyn til den formindskelse i valutaunderskuddet, som forhåbentlig vil blive resultatet af de her foreliggende lovforslag.

Iøvrigt skal jeg igen understrege, at det skøn, der her var opstillet for 1951, naturligvis må være behæftet med en betydelig usikkerhed.

Det ærede medlem hr. H. C. Hansen stillede mig dernæst et spørgsmål angående statens likviditet. Jeg vil gerne om dette sige, at efter min mening — og det er et skøn, som deles af den samlede regering —, er det landets samlede likviditet, der er afgørende. Det er den, der er afgørende for rentefoden i landet; det er den, der er afgørende for bankernes kreditmuligheder. Det tror jeg også det ærede medlem hr. H. C. Hansen vil være enig med mig i. Når derfor det ærede medlem spurgte, om der var enighed eller uenighed mellem indenrigsministeren og mig på dette punkt, og i den henseende henviste til en udtalelse af indenrigsministeren under den korte rigsdagssamling i august, vil jeg svare, at siden den nuværende indenrigsminister fremsatte denne udtalelse, den 8. august, er der jo gået godt og vel tre måneder. I disse tre må-